

Závěrem celého dne byl autorský přednes děčínského básníka Tomáše Řezníčka pro studenty čtvrtých ročníků.

Zvládne se počítač v tvorbě poezie vyrovnat člověku? Tak znělo téma programu odehrávajícího se v tělocvičně.

V průběhu velké přestávky bylo na chodbách možné potkat různé postavy provázející poezii.

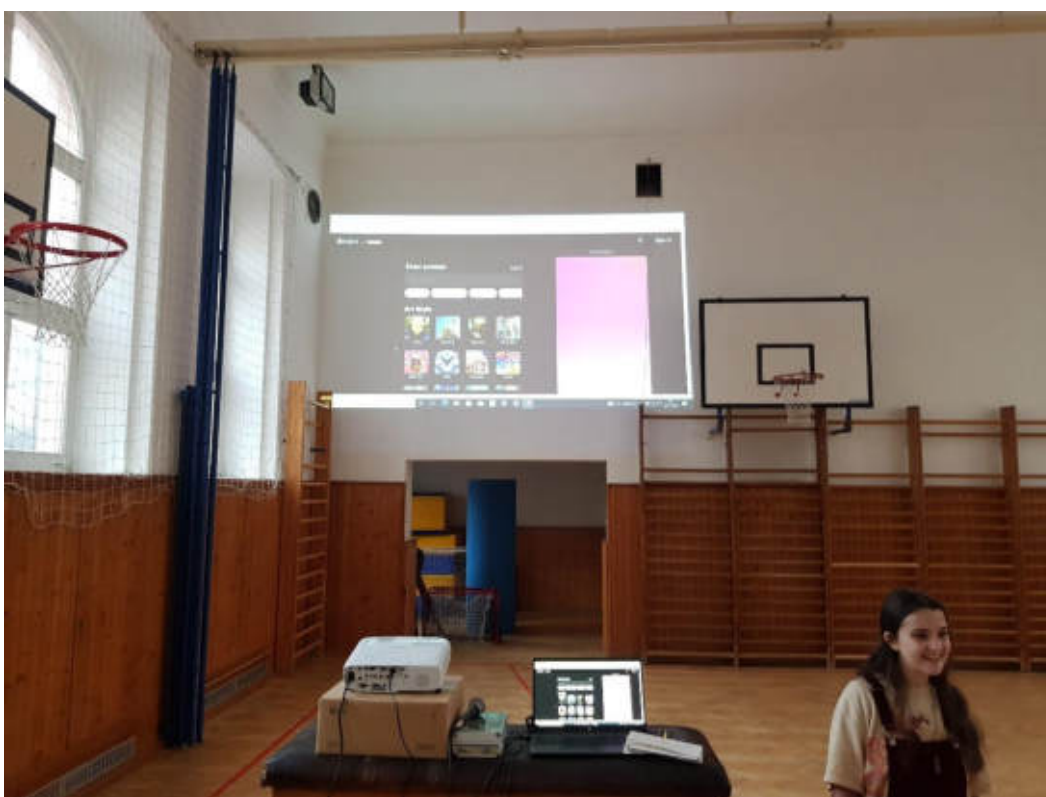
Jen koleno na bojišti zbylo, nic víc.

Zapojení studentů v chladné tělocvičně bylo opravdu hojné.

Ve čtvrtém patře byl připraven program pro nižší ročníky v podobě tvorby vlastních básní z popletené nabídky slov.

Moderátorka interaktivního programu v tělocvičně byla velmi přívětivá a připravena zodpovědět každou otázku.

V podkroví panoval mírný chaos, avšak připravené aktivity všichni přítomní úspěšně splnili.

Hra s kostkou měla podstatu v navrácení správného pojmenování k obrázku.

Hlavní moderátorka programu v aule byla po celé trvání přestávky bedlivě chráněna pohotovým vojskem připraveným kdykoliv zasáhnout

Část menších studentů zvolila taktiku dle rčení: „Kdo nic nedělá, nic nezkaží.“

Údiv z fotodokumentace byl opravdu velký.

Vše probíhalo pod pečlivým dozorem přítomných učitelů, ti dbali na to, aby vše časově navazovalo.

Některé přesmyčky dali studentům pořádně zabrat. Tygrhart, co by to mohlo být..

Na schodech byl rázem menší nával, ne každý se zprvu k úkolům dostal.

Všichni věrohodně předstírali, že pracovní list vzorně vyplňují, avšak na konci, kdy mělo dojít ke společné kontrole, rázem nikdo nic neměl, nevěděl a zřejmě ani nebyl přítomen.

Tysdopad, blázinec? No kdo to kdy slyšel..

První představení probíhalo pod důkladným dohledem paní ředitelky.

Hned ráno, po příchodu do školy, čekalo pro příchozí menší překvapení. Měli možnost se pokochat profesionálním tancem souboru tanečnic s nonsensovým tématem „Košilela“. Každý však v tu chvíli přemýšlel pouze nad tím, kdy bude moct konečně projít dál a uniknout tak kruté zimě prostupující skrz dokořán otevřené vchodové dveře.